

Kmetijske in rokodelske novice.

Na svetlobo dane od c. k. kmetijske družbe.

Tečaj III.

V sredo 31. Grudna. 1845.

List 53.

Bravcam h koncu leta v spomin.

Habete sal in vobis et pacem inter vos.
Marc. IX. 49.

Z Bogam bravci novice na potu prihodnjiga leta!
Blag nam ostani spomin, upanje vam zanaprej.
Kar govórite smo petkrat desetérno in trikrat,
Bodi rečeno v korist rodu, domovju, in vam,
Bodi ko zernja izmèt, požèni obilno klasovja.

Rekle bi, zvesto de smo namembo dosegle tečaja,
Tode služabnici molk, sodba spodobi se vam.
Sodite! Scer dovolite nam sledeče besede,
Dobro prevdarite jih, vredne pomislika so;
Če bi še manjkalo kaj, iz lastniga blaga dodajte.

Bogu dušo in vest, vladarju zvestobo do smerti,
Veri zaupa poklón, glasu zakona posluh,
Starosti čast, mladenču poduk, otroku ljubezen,
Ženi prijazno pomoč, bratu Slovencu objem,
Vezi edinstva krepost — so naše perve naročbe.

Marno pogledjte potém na polje slovenskiga djanja,
Mnogo ledine je še, mnogo je križama rok.
Ganite jih, otrébite mah domovini do jedra,
Duhe zarótite v beg dvombe, nemarnosti, tmin,
Dvignite serčno zaklad slovenskiga dlana in uma.

Svetu pokažite lik domače navade in misli,
Biti slovenske kerví, bodi Slovencu ponós.
Spomnite se imenitosti del pokojnih očetov,
Cenite vrednosti scer roda sedajnjiga tud;
Kdor zaničuje se sam, podlága je tujčevi peti.

Jezik očistite peg, opilite gladko mu rujo,
Kar je najétiga v njem, dajte sosedu nazaj.
Kinčite ga iz lastne moči, iz lastniga vira,
Jasno ko struna bo pel, zvonu enako donil,
Pričal vašo modrost na desno, na levo narodam.

Res je začetek trud, okorna beseda detinstva,
Tega ne vstrašite se, moč neizmerna je sklep.
Volja poprav vam bodi in skerb, izída ni dvombe
Glejte ta hrast košat, hrastič očetu je bil,
Zakon natóre je tak, de iz maliga rase veliko.

Nepomenljivo leží nevažna pëska na grivi,
Nekim otroku iz rok padla nevedama je;
Kliti začne, narase drevó, se kroži, se širi,
Krona mu prostre se vzrak, jablan na grivi stoji,
Važno devet rodovín z obilnim sadjem previdi.

Mlada zaveržena dva pobegneta v hrib aventinski,
Reven osnujeta stan, komaj pastirju se vdá.
Dvigne se stan, premeni se v grad, se množi, se krepí,
Žezlo prime deržav, morja si skuje trizób,
Roma ponosna sloví, kraljici zemlja se vklanja.

Tako iz maliga stvar narase velika in slavna,
Volja se zbudi tedaj, truda ne strašite se.
Krasno bo sad slovenske reči ob uri dozoril,
Gani se verli ratár! sin bo veselo sejal,
Cvetju se čudil unúk unuka unukove žetve.

J. Koseski.

Pogovor

kmetihkiga ozheta f svojim naravoflovja suzhenim
finam, v mežu Grudnu.

O. Vse fe sdej le od shelesne zešte pogo-
varja, povej mi, Janes! kakó more fopár vos go-
niti? To mi nizh práv v glavo ne gré.

Š. To fi natanjko rasjafniti, oglejte podobo
in pasite, kar vam bom povedal.

O. Ti fi vunder presneto uzhená glaviza! Rad
te bom poflufhal.

Š. Vfaka hlapniza ali vfaka mafhina, ktero
fopar ali hlap goni, obftojí is dveh raslozhnih po-
glavitnih delov, namrezh is pezhí f foparnim
kotlam, vred in pa is mafhine, ktera goni vosove
in druge rezhi. — Pezh ima 4 dela: spodnji
dufhek, rofh, ognjifhe in dimnik. — Nad
ognjifhem je shelesin ali bakren kotel takó vsidan,
de ga plamen in sherjavza od vfih ftrani kurita.
V kotlu fe voda kuha in v podobi foparze v ma-
fhino gré, is ktere isvira filna mozh in grosna
hitroft. — Kaj fe v ti mafhini godí, ktero je zhlo-